

θόν ὅ,τι ἐπίστευεν ἡ σύζυγός του· ἡ κυρία Λιττρέ δὲν ἀπεπειράτο οὐδαμῶς νὰ καταπολεμήσῃ τὰς ἀμφιβολίας τοῦ συζύγου της. Μόνον, μιᾶ τῶν ἡμερῶν ὅτε, κατὰ τινὰ κρίσιν τῆς ἀσθενείας του, ὁ σοφὸς γέρον ἐλιποθύμησεν, ἡ κυρία Λιττρέ ἠρέμα ἀπέσπασεν ἀπὸ τοῦ στήθους της μικρὸν περιήπτον καὶ ἀνήρτησεν αὐτὸ περὶ τὸν τράχηλον τοῦ συζύγου της, σκεπτομένη ὅτι τοῦτο δύναται νὰ τὸν θεραπεύσῃ.

Ὁ Λιττρέ συνελθὼν ἐκ τῆς λιποθυμίας του ἐμειδίασε κατ' ἀρχὰς πρὸς τὴν σύντροφόν του, εἶτα ἅμα ἡ χεὶρ του συνήντησε τὸ περὶ τὸν λαιμόν του ἀνεπληρούμενον περιήπτον δὲν εἶπε τίποτε. Οὐδὲ μίαν λέξιν, οὐδὲ μίαν μομφήν, οὐδὲ μίαν εἰρωνείαν.

Ἐξέθαλεν ἡσύχως ἐκ τοῦ στήθους του τὸ κρεμάμενον περιήπτον, τὸ ἔτεινε πρὸς τὴν κυρίαν Λιττρέ, ἥτις τὸ ἔλαβε, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς συζύγου του ἐπέθηκεν ἡσύχως ἐπ' αὐτῆς τὰ χεῖλη του, οὐδὲ λέξιν ψιθυρίσας, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐκφράζων ἐν τῇ χειρονομίᾳ ἐκείνῃ τῇ ἀρνούμενῃ, καὶ τῷ φιλήματι ἐκείνῳ τῷ εὐγνωμονοῦντι. *Κ.

ΕΝΩΤΙΑ

Μέλος τι τῆς ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίας τῆς Ἰατρικῆς καὶ ἱατρὸς τοῦ νοσοκομείου Lariboisière, ὁ κ. Κωνσταντῖνος Paul, ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἰατρικὴν Ἐταιρίαν τῶν νοσοκομείων σειρὰν παρατηρήσεων περὶ ἐνωτίων καὶ τῶν φερόντων ταῦτα ὠτων. Τὴν προσοχὴν του πρὸς σπουδὴν τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἵλκυσε τὸ ἐπόμενον γεγονός·

Ἐκλήθη πρὸ δέκα ἐξ ἑτῶν νὰ διατυπώσῃ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς νεάνιδος εὐεκετούσης, ἥτις συνεπαίξῃ τῆς ἀσημάντου ταύτης ἐγγειρήσεως ἐπαθεν ἐκζέμα ἢ φυμαλιδῶδες τῶν ὠτων ἐξάνθημα. Τὸ ἐκζέμα τοῦτο ἐπιανεφαίνετο ἀνὰ πᾶν ἔτος προσλαβὼν τὴν ἐρπητικὴν μορφήν. Ὁ κ. Paul σπουδάζων τότε τὴν ὑπάρουσαν σχέσιν μεταξὺ τοῦ τραυματισμοῦ καὶ τῆς ἰδιοσυστασίας τῶν ἀρρώστων, παρατήρησεν ὅτι ἡ διάτρησις τῶν ὠτων προκαλεῖ ἐκζέματα εἰς τὰς χοιραδικὰς γυναῖκας. Τοσοῦτον δὲ εἶναι συχνὸν τὸ κακὸν, ὥστε ὁ ἐν λόγῳ συγγραφεὺς ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους παρετήρησεν 114 περιπτώσεις.

Ἀναπτύσσεται δὲ τὸ εἰρημένον νόσημα, ἐξελομένου τοῦ κατωτέρου μέρους τῆς διατρήσεως, τοῦ δὲ λοβοῦ τοῦ ὠτὸς σχιζομένου μάλλον ἢ ἤτον ταχέως, ἀναλόγως τοῦ βάρους τοῦ ἀνηρτημένου ἐνωτίου.

Συχνότατα ἡ πάθησις ἀναγεννάται καὶ εἰς τὴν νέαν νύξιν, ἥτις ἤθελε γείνει πλησίον τῆς πρώτης, πρὸς ἀνάρτησιν τῶν ἐνωτίων ἐκ νέου.

Ἐκ τούτων ὁ κ. Paul ἤχθη εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, πᾶσα γυνή, τῆς ὁποίας αἰ ἐκ τῆς διατρήσεως τῶν ὠτων παραχθῆσαι οὐλαὶ δὲν φέρουσιν ἀπλὴν τινὰ ὀπὴν, ἀλλ' ἢ τοιαύτην μετὰ τι-

νος περὶ αὐτὴν κύκλου, ἢ ἀντ' αὐτῆς ἐνομην τινὰ, ἢ ἐν λόγῳ γυνὴ εἶναι χοιραδική.

Τὸ νέον τοῦτο σημεῖον τῆς χοιραδικῆς καταστάσεως δύναται νὰ ἀναφανῆ πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων συμπτωμάτων, δηλοῦν τὴν ὑπαρξίν τῆς καθολικῆς παθήσεως τοῦ ἀτόμου. Βραδύτερον δὲ ὅταν ἄλλα συμπτώματα τῆς παθήσεως παρέρχονται χωρὶς νὰ ἀφήσωσιν ἕλην, αἰ ἐπὶ τῶν λοβῶν τοῦ ὠτὸς μνημονευθεῖται οὐλαὶ μένουσιν ὡς μαρτύριον ἀναμφισβήτητον τῆς νόσου.

Οἱ νέοι λοιπὸν θὰ δύνανται τοῦ λοιποῦ πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῆς μελλονόμενου των νὰ βεβαιῶνται περὶ τῆς υγιείας αὐτῆς διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν ὠτων της. Εἰς τὸ εἰρημένον σύμπτωμα δὲν εἶχεν ἀποδοθῆ μέχρι τοῦδε ἡ δέουσα σημασία οὐδ' ὑπ' αὐτῶν τῶν ἱατρῶν.

Ἐκ τῶν εἰρημένων παρατηρήσεων ἐπεταί ἐπίσης ὅτι πρέπει νὰ ἀπέχωμεν τῆς διατρήσεως τῶν ὠτων εἰς ἄτομα προφανῶς χοιραδικά, διότι ἄλλως παράγεται ἐπὶ τῶν λοβῶν εἶδος ἐρπητος (Iarus), ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐξελοῦνται καὶ παραμορφοῦνται τὰ ὠτα, γεννῶνται δὲ δύσμορφοι οὐλαί.

Ἐν τούτοις καὶ ὁ κανὼν οὗτος ἔχει τὴν ἐξαιρέσιν του. Ὁ κ. Paul πλειστάκις παρετήρησεν ὅτι ἡ τῶν ὠτων ἐμπύησις εἶχεν ἐπίτηδες προκληθῆ ὡς παροχρεωτικὸν μέσον πρὸς ἕασιν χοιραδικῆς τινος ὀφθαλμίας.

Πλεῖστα ἄτομα, ἄνδρες πρὸ πάντων, ἐβεβαίωσαν αὐτὸν ὅτι εἶχον ὑποστῆ διάτρησιν τῶν ὠτων πρὸς θεραπείαν ὀφθαλμιῶν, καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη παροχρέυσις ἐπέτυχεν ἐξαιρετά.

Ἡ παλαιὰ συνήθεια τῆς διατρήσεως τῶν ὠτων τῶν παιδῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμικῶν παθῶν δὲν εἶναι τόσον γελοία ὅσον φαίνεται σήμερον. Ἡ δημώδης γνώμη ἐστηρίζετο ἐπὶ παρατηρήσεως, ἥτις εἶναι ἀξία προσοχῆς τινος. Ἄντι τῆς ἐφαρμογῆς διασώρτου κατὰ τὸν αὐχένα, διετρώπων τοὺς λοβούς τῶν ὠτων καὶ ὁ ἐπιδιωκόμενος θεραπευτικὸς σκοπὸς συχνὰ ἐπετυγχάνετο· τὰ ὀφθαλμικὰ δηλ. πάθη ἐπρολαμβάνοντο ἢ ἐθεραπεύοντο διὰ τῆς διατρήσεως τῶν ὠτων. *

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἄν σᾶς ἀρετῆ, ἔχετε καὶ ἀμαξηλάτην.

Προχθὲς ὁ κύριος M** καταβαίνει εἰς τὴν αὐλὴν καθ' ἣν στιγμὴν ἔφερον χόρτον εἰς τὸν στάβλον.

Ἀμέσως καλεῖ τὸν ἀμαξηλάτην του.

— Νικόλα !

— Ὅριστε ἀφέντη.

— Τὸ χόρτο δὲν ἀξίζει τίποτε.

— Εἶνε τὸ ἴδιο, ἀφέντη.

— Βίμπορξι νὰ εἶνε τὸ ἴδιο, ἀλλὰ τότε οὔτε τὸ πρῶτο δὲν ἀξίζει τίποτε.

— Ὅμως τὰ ἄλογα τὸ τρῶνε.

— Ἐ, καὶ τί ἂν τὸ τρῶνε ;

Ὁ Νικόλας ἀνασηκόνων τοὺς ὤμους μὲ ἀπο-
ρίαν·

— Ἄφου ὁ ἀφέντης γνωρίζει τὸ χόρτο καλ-
λίτερα ἀπὸ τ' ἄλογα, τί νὰ 'πῶ κ' ἐγώ!

*
*
*

Πρὸ τινος ἡ Κυρία** ὠμίλει ἐνώπιον τῆς μι-
κρᾶς τῆς κόρης περὶ τῶν ὠραίων ὀδόντων τῆς Κ^α
Ν*.

— Τί ὠραία ὀδόντια! μαργαριτάρια νομίζεις
πῶς εἶνε.

— Ὄχι τόσοσιν ὠραία ὅσιν τὰ ὀδία σου,
μαμὰ, ἀποκρίνεται ἡ μικρά!

— Γιατί, παιδί μου;

— Γιατί τὰ δικιάσου ἔχουν χρυσάφι γύρω γύρω.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτῆρος συνδέεται πάντοτε
μετὰ πρᾶξης πράξεων ὡς καὶ λόγων· ὁ ἄνθρω-
πος πρέπει νὰ εἶνε ὅ,τι φαίνεται ἢ ὅ,τι προσπα-
θεῖ νὰ φαίνεται.

* Οἱ τρόποι κοσμοῦσι τὰς πράξεις· ὑπάρχει
δὲ τρόπος ὅπως ἐκφράσῃ τις ἀγαθὸν λόγον ἢ ἐκ-
τελέσῃ καλὴν πρᾶξιν, δι' οὗ αὐξάνει ἡ ἀξία αὐτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Γαλλικὴ τις ἐφημερὶς διηγεῖται τὸ ἐπόμε-
νον νόστιμον ἀνέκδοτον περὶ τοῦ πατρὸς τῆς νῦν
αὐτοκρατορίας τῆς Αὐστρίας. Κατὰ τὸ 1873 ὁ
πατὴρ τῆς αὐτοκρατορίας, πρίγκηψ τῆς Βυαρίας,
μετέβαινεν ἐκ Μονάχου εἰς Βιέννην ἐν κοινῇ σι-
δηροδρομικῇ ἀμαξίᾳ. Εἰς τὴν ἀμαξίαν αὐτὴν ἔ-
λαβε θέσιν καὶ τις εὐτραφὴς καὶ γονδρὸς Βυα-
ρὸς, ὅστις ἤρχισεν ἀμέσως συνδιᾶλξιν μετ' αὐτοῦ.

Ὁ πρίγκηψ, χωρὶς νὰ γνωρισθῆ, ἀπήντησεν εἰς
τὰς ἀδιακρίτους ἐρωτήσεις τοῦ συνοδοιπόρου του
ὅτι μετέβαινε νὰ ἴδῃ τὸν γαμβρόν του εἰς Βιέν-
νην· ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν εὐχαριστήθη μὲ τόσοσιν μῶ-
νον, καὶ ἐξήκολούθησε τὰς ἐρωτήσεις του.

— Καὶ κάμνει βέβαια ἐργασίας ὁ γαμβρός σας;

— Τί νὰ σᾶς εἰπῶ; . . . ναὶ καὶ ὄχι.

— Πῶς, ναὶ καὶ ὄχι; Τί περίεργον λοιπὸν ἐ-
πάγγελμα ἔχει;

— Πράγματι πολὺ περίεργον.

— Καὶ γιατί λοιπὸν δὲν τὸ ἀφίνει νὰ πιάσῃ
κανὲν ἄλλο;

— Νὰ σᾶς εἰπῶ, κί' ἐγὼ τοῦ τὸ εἶπα πολλὰ-
κις, καὶ τῆς ἰδίας γνώμης εἶνε καὶ ὁ ἴδιος. Ἀλλὰ
ὑπάρχουσι, βλέπετε, θέσεις, τὰς ὁποίας δὲν εἰμ-
πορεῖ κανεὶς νὰ ἀφήσῃ· εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ μένῃ
εἰς αὐτάς.

— Ὄχι! αὐτὸ εἶνε ἀστεῖον. Ὁμολογήσατε κύ-
ριε, ὅτι ὁ γαμβρός σας εἶνε περίεργος ἄνθρωπος.

— Ἀληθινὰ, εἶνε μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδος του
εἰς ὅλην τὴν Αὐστρίαν.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐπαυξάνουσιν τὴν περιέργειαν
τοῦ ἀγαθοῦ Βυαροῦ, ὅστις διηγεῖται ὅτι αὐτὸς

εἶνε κατασκευαστῆς διόπτρων, καὶ ὅτι ἔχει υἱὸν
εἰς Βιέννην ἐξασκούντα τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα. Εἶτα
δὲ κατερχόμενος τῆς ἀμαξίας ἅμα ἐφθασαν, πα-
ρακαλεῖ τὸν συνοδοιπόρον του νὰ χαιρετήσῃ ἐκ
μέρους του τὸν μυστηριώδη γαμβρόν του.

— Ἀλλὰ, ἀλήθεια, εἰπέτε μου λοιπὸν τί ἐπάγ-
γγελμα ἔχει;

— Ὄχι πολὺ σπουδαῖον, εἶπεν ὁ πρίγκηψ· εἶνε
αὐτοκράτωρ.

Ἡ περίστασις, γνωστὴ γενομένη, προσέβλε-
εν εἰς τὴν πελατεῖαν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀγαθοῦ Βυαροῦ
ὅλην τὴν Αὐλὴν τῆς Βιέννης.

Ἡ Πάντες ἐσμέν δηλητηριώδεις, ἀλλ' ἡ κα-
τάστασις αὕτη δὲν διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ.

Εἰς μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Ἰα-
τρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων ὁ κ. Pasteur
ἐποίησατο φοβερὰν ἀποκάλυψιν. Ὁ νῆστις ἄνθρω-
πος δέον νὰ καταταχθῆ μεταξὺ τῶν δηλητηριω-
δῶν ζώων.

Ὁ κ. Pasteur, ἀφου ἐπάγαγε τὸν θάνατον εἰς
κονίγκλους, ἐγγύσας αὐτοῖς τὸ σιάλον λυσσῶντος
παιδὸς, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐγ-
χυσιν σιάλου οἰουδήποτε παιδὸς, τὸ δὲ πείραμα
αὐτοῦ ἐπέτυχεν ἐντελῶς, τουτέστιν οἱ κόνιγκλοι
ἀπέθανον.

Κατὰ τὸν κ. Pasteur τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο
ὀφείλεται εἰς τὴν παρουσίαν ἐν τῷ σιάλῳ τῶν παι-
δῶν παρασίτου τινός, ὅπερ εἰσαγόμενον εἰς τὴν
κυκλοφορίαν τινῶν ζώων ἐπιφέρει θανατηφόρους
συνεπείας, τὸ παράσιτον τοῦτο ὑπάρχει ὡσαύτως
ἐν τῷ σιάλῳ τοῦ νήστεως ἀνθρώπου . . .

Εὐτυχῶς τὸ παράσιτον τοῦτο ἐξαλείφεται ἐκ
τοῦ στόματος, εὐθὺς ἅμα παύσῃ τις ἐν νῆστι.
Παρασύρεται δὲ μετὰ τῆς τροφῆς ἐν τῷ στομάχῳ.

Ἡ ἀντιβασιλεία τῆς Τύνιδος, ἐκτός τοῦ
ὅτι ἔχει γονιμώτατον ἔδαφος, ἐξάγει ἐκ τῶν πα-
ραλίῶν αὐτῆς μεγάλην ποσότητα κοραλίου καὶ
σπόγγων πεμπομένων εἰς Εὐρώπην. Τὸ κοράλιον
εὐρίσκεται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῶν τυνησιῶν
ἀκτῶν, οἱ δὲ σπόγγοι ἀλιεῦνται κυρίως ἐν τῷ
κόλπῳ Γαβῆ τῶν νήσων Κερκινῶν ἀντικρὺ τοῦ λι-
μένος Σφάξ.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν νήσων τούτων, ἄς ἀποχω-
ρίζῃ τῆς ἡπείρου μικρὸν διάστημα θαλάσσης ἀ-
βαθοῦς ἐχούσης μέσον πλάτος 40 χιλίόμετρα,
ἀνέρχεται μόλις εἰς 3000 κατοίκους, εἰς ἐννέα
διεσπαρμένους χωρία. Ὅσοι ἐκ τῶν κατοίκων δὲν
εἶνε οὔτε γεωργοὶ οὔτε ποιμένες, ἐπιδίδουσιν εἰς
τὴν ἀλιεῖαν. Οἱ ἰχθύες εἰσὶν ἄφθονοι πέριξ τῶν
σημῶν νήσων, πανταχοῦ δὲ ὑπάρχουσι χωρι-
σμένα πρὸς ἀλιεῖαν μέρη διὰ κλάδων ἐκ φοινίκων
βεβυθισμένων ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἐν μέσῳ τῶν ὁ-
ποίων ὁ ἰχθύς ὠθεῖται ὑπὸ τοῦ βεβύματος καὶ συλ-
λαμβάνεται ὡς ἐν δικτύῳ.

Ἡ ἀλιεῖα τῶν σπόγγων ἐνεργεῖται εἰς τὰς Κερ-
κίνας νήσους διὰ μακροῦ κάμακος ὀπλισμένου
κατὰ τὸ ἔκρον διὰ σιδηρᾶς ἀπράγης χρησιμοῦ-